

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Харманли, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря ГАЛИНА П. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Гражданско дело №
20235630100549 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба подадена от Б. Г.,
гражданин на Украйна с ЛНЧ №***** против " Т-Уайнс" ЕООД гр.
Харманли ЕИК *****, с която са предявени обективно кумулативно
съединени осъдителни иски с правно основание чл.128, т.2, вр. чл.245, ал.2
от Кодекса на труда и чл.86 от ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че ищцата е работела в ответното
дружество на длъжност „лаборант“ от 20.06.2022г. до 02.05.2023г., когато със
Заповед № 64/28.04.2023г. на основание чл.325, т. 1 от КТ трудовото ѝ
правоотношение било прекратено по взаимно съгласие. Според сключения с
фирмата срочен трудов договор № 73/20.06.2022г. продължителността на
работното ѝ време било 8 часа дневно, при 5-дневна работна седмица и с
основна работна заплата от 1 550 /хиляда петстотин и петдесет/лева, със срок
на Договора — до 23.02.2023 г. Договорът бил сключен на разбираемият за
нея руски език и получила екземпляр от същия.

Ищцата твърди, че на 22.02.2023г. сключила допълнително
споразумение №1145/22.02.2023г. към трудовия договор, с което се
споразумели за следните изменения в трудовия договор, считано от
23.02.2023г. със срок на Договора- до 04.03.2024г. при 5 / пет/ дневна работна
седмица на пълно работно време, при осигуряване за всички осигурителни
случаи в размер на 19.22% за сметка на осигурителя, основно трудово
възнаграждение в размер на 1805.00 лева с място на работа Отдел
производство, адрес:с.К. общ. Х. на длъжност „Лаборант“ - Производство на
вино от грозде, категория персонал: Квалифицирани производствени

работници, категория на труд - трета. В допълнителното споразумение било фиксирано, че трудовото възнаграждение се изплаща до 20-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася. Платения годишен отпуск се определял на 20 работни дни, а срокът на предизвестие за прекратяване на трудовия договор на 30 дни и за двете страни.

Ищцата твърди, че на 03.01.2023г. с предприятието „Т-УАЙНС“ ЕООД, представлявано от ръководителя му А. М. Д., ЕГН *****, сключили ново допълнително споразумение № 1142 / 01.03.2022г., с което ѝ бил променен кодът по НКПД от 75492005 на 951000003, всички други условия по договора се запазили и до месец януари 2023г. и двете страни по Договора изпълнявали коректно своите задължения по него и по КТ.

Ищцата твърди, че за месец януари 2023г. не получила заплатата си в пълен размер, за февруари, март и април за 2023г. също не получила заплатите си, като обяснението на ръководството било, че това са временни затруднения.

Ищцата твърди, че според издадената на 18.05.2023г. от Т-УАЙНС“ ЕООД, ЕИК:***** Служебна бележка с изх. №607/ 18.05.2023г., подписана от управителя г-н А. „Т-УАЙНС“ ЕООД дължи и следвало да ѝ заплати трудовото възнаграждение за следните месеци: 01.2023 г. - 872.38лв., м.02.2023 г. -1400.64лв., 03.2023 г. -1400.64лв., 04.2023 г. -1769.85лв. - ВСИЧКО: 5443,52лв / пет хиляди четиристотин четиридесет и три лева и 52 ст./

Ищцата твърди, че на 31.05.2023г. ѝ били преведени 1400.64 лв. по банковата ѝ сметка, като било отбелязано, че това е заплатата ѝ за месец януари 2023г. и за част от месец февруари 2023г.. Общо сумата от неполучените към момента на подаване на настоящия иск заплати бил 4042.88лв. /четири хиляди четиридесет и два лева и осемдесет и осем стотинки/.

Ищцата посочва, че в глава VI от КТ законодателят е развил основните задължения на страните по трудовото правоотношение, като в разпоредбата на чл. 124 от КТ, наред с основните задължения на работника, са посочени основните задължения на работодателя, а именно: да осигури на работника условия за изпълнение на работата и да му плаща възнаграждение. Последното задължение на работодателя е доразвито в нормата на чл. 128 от КТ, съгласно която работодателят е длъжен да плаща в установените срокове на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, както и да начислява във ведомостите за заплатите трудовите възнаграждения.

По смисъла на чл. 75, ал. 1 от КТ ищцата твърди, че изпълнявала добросъвестно своята престация по сключения Трудов договор, в едно с Допълнителните споразумения, изразяваща се в предоставяне на работна сила, вкл. за посочените месеци. Поради това за работодателят ѝ възникнало

насрещното задължение по чл. 124 и чл. 128 от КТ да заплаща уговореното трудово възнаграждение в установените срокове, а именно - до 20-то / двадесето/ число на месеца, следващ месеца, за който се отнася, което работодателят не е изпълнил за посочените по-горе месеци и суми.

Ищцата твърди, че работодателят не е изпълнил и задължението си по чл.245, ал.1, като не ѝ е изплащал 60%от брутното ми трудово възнаграждение, но не по-малко от минималната работна заплата за страната, за визирувания период, като на основание чл.245, ал.2 КТ неизплатената сума става изискуема и се изплаща допълнително заедно със законната лихва. Законната лихва за неизплатените заплати била както следва: за 01.2023 г - 873.38 лв. с падеж 20.02.2023 г и изплатена на 31.05.2023 г. - 25.32 лв., за м .02.2023 г. 52826 .лв. с падеж 20.03.2023 г и изплатени на 31.05.2023 г.- 11.57 лв., за 02.2023 г -87238 лв с падеж 20.03.2023 г до подаването на иска -23.29 лв., м. 03.2023г.- 1400.64 лв. с падеж 21.04.2023 г до подаване на иска - 24.73 лв., за м.04.2023г. — 1769.85 лв с падеж 21.05.2023 г до подаване на иска - 16.27 лв.- всичко лихви по т.1-т.5 — 101.18 / сто и един лев и осемнадесет стотинки/ лв.

С уточняваща молба по делото ищцата моли ответникът да бъде осъден да ѝ заплати следните суми: 02.2023 г. - 872.38лв., м.03.2023 г -1400.64лв., 04.2023 г -1769.85лв. или в общ размер - 4042.88 лв./четири хиляди четиридесет и два лева и осемдесет и осем стотинки, както и мораторни лихви за следните периоди, размери и основания: от 21.02.2023 г. до 31.05.2023 г — 25.32 лв./двадесет и пет лева и тридесет и две стотинки/— неизплатена в срок заплата за месец януари в размер на 872.38 лв. / осемстотин седемдесет и два лева и тридесет и осем стотинки/ с падеж 20.02.2023 г и изплатена на 31.05.2023 г/, от 21.03.2023 г до 31.05.2023 г — 11.57 лв./ единадесет лева и петдесет и седем стотинки/ — неизплатена в срок заплата за месец февруари в размер на 528.26 лв. / петстотин двадесет и осем лева и двадесет и шест стотинки/ с падеж 20.03.2023 г и изплатена на 31.05.2023 г., от 21.03.2023 г до 19.06.2023 г - 23.29 лв. / двадесет и три лева двадесет и девет стотинки/- неизплатена в срок заплата за месец февруари в размер на 872.38 -лв. /осемстотин седемдесет и два лева и тридесет и осем стотинки/ с падеж 20.03.2023 г до датата на подаване на иска —19.06.2023г., от 21.04.2023г. до 19.06.2023г. - 24.73лв. / двадесет и четири лева и седемдесет и три стотинки/ - неизплатена в срок заплата за месец март в размер на 1400.64 лв. / хиляда и четиристотин лева и шестдесет и четири стотинки/ с падеж 20.04.2023 г до датата на подаване на иска — 19.06.2023 г., от 21.05.2023 г до 19.06.2023 г - 16.27 лв./ шестнадесет лева и двадесет и седем стотинки / - неизплатена в срок заплата за месец април в размер на 1769.86 лв. / хиляда седемстотин шестдесет и девет лева и осемдесет и шест стотинки/, с падеж 20.05.2023 г до датата на подаване на иска — 19.06.2023 г. в общ размер 101.18 лв. / сто и един лева и 18ст/.

Претендират се и законната лихва върху главниците от датата на

подаване на исковата молба до окончателното изплащане, както и разносните по делото, както и да бъдат присъдени направените по делото разноси, вкл. за адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв.

В съдебно заседание, ищецът Б. Г., гражданин на Украйна с ЛНЧ №*****, редовно призован, не се явява. За нея се явява процесуалния й представител адв. К. К. от АК – Хасково, който поддържа исковата молба и уточняваща такава за отстраняване на нередовности от 26.06.2023г. Моли съда да уважи предявените искове и да осъди ответника да заплати на ищцата дължимите суми ведно със законните лихви. Претендира направените по делото разноси, включително и адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата. Прави искане на основание чл.238, ал.1 от ГПК да бъде постановено неприсъствено решение срещу ответника.

В срока по чл. 131 от ГПК, ответникът не е депозирал отговор на исковата молба, въпреки че са му разяснени последиците от неподаването на такъв.

Съдът, след като взе предвид направеното от ищеца, чрез процесуалния си представител – адв. К. К. от АК – Хасково, искане по реда на чл. 238, ал. 1 от ГПК, и след като прецени изискванията на закона за постановяване на неприсъствено решение, счита, че в случая са налице предпоставките да бъде постановено такова решение. Видно от данните по делото, с разпореждането си по чл. 131 ГПК от 07.08.2023г., съдът е разяснил на ответника, както последиците от неподаване на отговор на исковата молба и от неявяването му в първото по делото съдебно заседание, като му е указано, че ако живее или замине за повече от един месец в чужбина, е длъжен да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени, съгласно чл. 40, ал. 2 от ГПК. Също така му е било указано, ако отсъства повече от един месец от адреса, на който веднъж му е връчено съобщение, е длъжен да уведоми съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължението всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени, съгласно чл.41, ал.2 ГПК. Установи се по делото, че разпореждането на съда, ведно с посочените по-горе указания са получени от ответника "Т-Уайнс" ЕООД гр. Харманли ЕИК ***** на 09.08.2023г. чрез Л. Б. Б. – главен счетоводител /чл.46, ал.4 изр.първо ГПК/ и същият не е изпълнил дадените му указания от съда, съгласно разпоредбата на чл. 41 ал.1 и ал.2 ГПК, поради което същият се счита за редовно призован на основание чл.41 ал.2 ГПК.

Видно от данните по делото, ответникът "Т-Уайнс" ЕООД гр. Харманли ЕИК ***** не се явява и не се представлява в първото по делото съдебно заседание, въпреки редовното му призоваване, като същият не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие. Наред с това, от приетите по делото писмени доказателства и с оглед обстоятелствата,

изложени в исковата молба, съдът намира, че предявените обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл.128, т.2, вр. чл.245, ал.2 от Кодекса на труда и чл.86 от ЗЗД се явяват вероятно основателни.

Налице е и искане, предявено надлежно от ищеца преди приключване на съдебното дирене по делото, с което същият претендира съдът да се произнесе с неприсъствено решение в случай, че са налице предпоставките на чл. 238 и сл. от ГПК. Искането е уважено от съда с протоколно определение от 02.10.2023г.

При тези обстоятелства, съдът счита, че са налице предпоставките по чл. 239, ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. В съответствие с изискванията на чл. 239, ал. 1 от ГПК, на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание. Предявените обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл.128, т.2, вр. чл.245, ал.2 от Кодекса на труда и чл.86 от ЗЗД се явяват вероятно основателни, с оглед на посочените в исковата и уточняващата молба обстоятелства – твърдения да заплати следните суми: 02.2023 г. - 872.38лв., м.03.2023 г -1400.64лв., 04.2023 г -1769.85лв. или в общ размер - 4042.88 лв./четири хиляди четиридесет и два лева и осемдесет и осем стотинки, както и мораторни лихви за следните периоди, размери и основания: от 21.02.2023 г. до 31.05.2023 г — 25.32 лв./двадесет и пет лева и тридесет и две стотинки /— неизплатена в срок заплата за месец януари в размер на 872.38 лв. / осемстотин седемдесет и два лева и тридесет и осем стотинки/ с падеж 20.02.2023 г и изплатена на 31.05.2023 г/, от 21.03.2023 г до 31.05.2023 г — 11.57 лв./ единадесет лева и петдесет и седем стотинки/ — неизплатена в срок заплата за месец февруари в размер на 528.26 лв. / петстотин двадесет и осем лева и двадесет и шест стотинки/ с падеж 20.03.2023 г и изплатена на 31.05.2023 г., от 21.03.2023 г до 19.06.2023 г - 23.29 лв. / двадесет и три лева двадесет и девет стотинки/- неизплатена в срок заплата за месец февруари в размер на 872.38 -лв. /осемстотин седемдесет и два лева и тридесет и осем стотинки/ с падеж 20.03.2023 г до датата на подаване на иска —19.06.2023г., от 21.04.2023г. до 19.06.2023г. - 24.73лв. / двадесет и четири лева и седемдесет и три стотинки/ - неизплатена в срок заплата за месец март в размер на 1400.64 лв. / хиляда и четиристотин лева и шестдесет и четири стотинки/ с падеж 20.04.2023 г до датата на подаване на иска — 19.06.2023 г., от 21.05.2023 г до 19.06.2023 г - 16.27 лв./ шестнадесет лева и двадесет и седем стотинки / - неизплатена в срок заплата за месец април в размер на 1769.86 лв. / хиляда седемстотин шестдесет и девет лева и осемдесет и шест стотинки/, с падеж 20.05.2023г. до датата на подаване на иска — 19.06.2023 г. в общ размер 101.18 лв. / сто и един лева и 18ст/.

С оглед разпоредбата на чл. 239, ал. 2 от ГПК, неприсъственото решение не се мотивира по същество, поради което и съдът не излага

подробни мотиви по реда чл. 236, ал. 2 от ГПК. При тези обстоятелства, съдът счита, че настоящото неприсъствено решение се основава на наличието на предпоставките за постановяване на неприсъствено решение, съобразно изискванията на чл. 239, ал. 2 от ГПК.

Предвид изложените по-горе съображения, съдът приема, че по делото са доказани всички необходими предпоставки, за да бъдат уважени предявените иски в пълния предявен размер. Поради това, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 4042.88 лева, дължими нетни суми по трудови възнаграждения, ведно с мораторната лихва в общ размер на 101.18 лева.

В полза на ищеца следва да бъде присъдена и законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяването на исковата молба – 19.06.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

По разноските:

На основание чл.38, ал.2, вр. чл.36, ал.2 от ЗАДв на процесуалния представител на ищеца – адв. К. К., следва да се определи възнаграждение за осъществената правна помощ. С оглед разпоредбата на чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 01.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да бъде в размер на 714.41 лв., която сума ответникът следва да бъде осъден да заплати на осъществилия процесуално представителство адвокат.

С оглед разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса по уважените иски в размер на 165.77 лв.

Мотивиран от изложеното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА "Т-Уайнс" ЕООД гр. Харманли ЕИК ***** да заплати на Б. Г. гражданин на Украйна с ЛНЧ №***** следните суми: за месец 02.2023 г. - 872.38лв., месец 03.2023 г -1400.64лв., месец 04.2023 г -1769.85 лв. или в общ размер - 4042.88 лв. /четири хиляди четиридесет и два лева и осемдесет и осем стотинки, както и мораторни лихви за периода от 21.02.2023 г. до 31.05.2023 г — 25.32 лв.; от 21.03.2023г. до 31.05.2023 г — 11.57 лв; от 21.03.2023 г до 19.06.2023 г - 23.29 лв. ; от 21.04.2023г. до 19.06.2023г. - 24.73лв.; от 21.05.2023 г до 19.06.2023 г - 16.27 лв. в общ размер **101.18 лв. /сто и един лева и 18ст/**, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска – 19.06.2023г. до окончателното изплащане на сумите.

ОСЪЖДА "Т-Уайнс" ЕООД гр. Харманли ЕИК *****, да заплати на адвокат К. К. от АК – гр. Хасково сумата 714,41 лв. /седемстотин и четиринадесет лева и 41ст./ - разноски за осъществено безплатно

представителство по делото, на основание чл.38, ал.2, вр. чл.36, т.2 от ЗА.

ОСЪЖДА " Т-Уайнс" ЕООД гр. Харманли ЕИК *****, да заплати по сметка на Районен съд – Харманли сумата 211,72 лева за държавна такса по исковете.

Решение не подлежи на обжалване, на основание чл.239, ал.4 ГПК.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____